

عنوان مقاله:

نقش آفرینی و ظرفیت سازی دانشگاه های نسل چهارم برای توسعه محلی و منطقه ای

محل انتشار:

دوفصلنامه صنعت و دانشگاه، دوره 10، شماره 35 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

رضا مهدی - پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

مسعود شفیعی - دانشگاه صنعتی امیرکبیر

خلاصه مقاله:

با توجه به نقش دانشگاهها و موسسات آموزش عالی در فرایند جهانی شدن و توسعه ملی، منطقه ای و محلی، در این مقاله عوامل موثر بر توسعه محلی و منطقه ای به ویژه عواملی که دارای نفوذ قوی تری در توسعه منطقه ای درازمدت هستند، بررسی شده است. در این مقاله، با استناد به دانشگاه خصوصی WSB- NLU که حاصل سرمایه گذاری مشترک دانشگاه ملی لوییژ و ویسزا اسکولا بیزنیسو[۱] می باشد، الگوی جدیدی از نهادهای آموزش عالی به نام «دانشگاههای نسل چهارم» معرفی شده است. دانشگاههای نسل چهارم، از یک سو، تاثیر قابل توجهی بر محیط پیرامون و توسعه محلی و منطقه ای دارند و از سوی دیگر، این نوع دانشگاهها موجبات تحول و توسعه خود را فراهم می کنند. این مقاله، بر اساس معرفی اجمالی پروژه معظم «شبکه نوآوری و انتقال دانش» و «شهر چندرسانه ای» نووی ساکز[۲] لهستان تدوین شده است. بر اساس محتوای این مقاله، دانشگاههای نسل چهارم فراتر از آموزش، پژوهش و کارآفرینی، به مثابه ایجادکننده و فرصت ساز توسعه محلی و منطقه ای عمل می کنند. از این دانشگاهها انتظار می رود که علاوه بر تحول درونی منطبق با شرایط محیطی، زمینه تحول محیط پیرامون خود را نیز خلق کنند. در حال حاضر، اگر چه در عالم واقعیت، تعداد این نوع دانشگاهها کم می باشد، اما کارکرد مسئولیت پذیری اجتماعی و پاسخگویی ایجاب می کند که در دهه های آینده تعداد دانشگاههای نسل چهارم در تمامی نقاط سیاره زمین افزایش یابد. بدیهی است دانشگاههای ایران نیز نمی توانند و نباید از این تحول و دگرگونی شگرف عقب بمانند.

[۱] National- WSB) (Wyzsza Szkola Biznesu
[۲] Nowy Sacz. Louis University (NLU)

کلمات کلیدی:

دانشگاه نسل چهارم| ارتباط صنعت و دانشگاه| شبکه نوآوری| انتقال فناوری| توسعه محلی و منطقه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1863013>

